

La Llibreria de la Universitat de València fa 20 anys

Durant aquestes dues dècades ha consolidat una clientela no només universitària, ja que ha aconseguit també fer-se visible de cara a la ciutat de València

Juli Capilla

La Llibreria de la Universitat de València acaba de fer vint anys. Per a celebra-ho, el propassat dilluns 11 de desembre va organitzar, en la mateixa Llibreria, una jornada de portes obertes. Al llarg de tot el dia, s'hi van acostar els clients habituals i el professorat de la casa, és a dir, de la Universitat de València, i també antics companys i companyes que van treballar en algun moment al Servei de Publicacions. Fins i tot, hi havia un llibre editat per a l'ocasió per consignar amb dedicatòria i rúbrica incloses unes paraules d'agraïment i de celebració. De matí, s'hi van estar una estona alguns visitants il·lustres i institucionals, com és el cas d'Ester Alba, Vicerectora de Cultura i Societat de la UV; de la vicepresidenta de la UNE, Remedios Pérez, i del secretari tècnic, Joaquín Corbacho.

A la vesprada, es va dur a terme l'acte oficial de cloenda de la jornada commemorativa. Teresa Ferrer, directora de PUV, va defensar la importància del llibre com a principal instrument de difusió de la cultura i del coneixement acadèmic, i tingué unes paraules d'agraïment per als assistents a l'acte. Hi havia personalitats ben destacades de la cultura valenciana i del sector editorial, com ara Gustau Muñoz, Vicent Olmos, Lluís Miró, Vicent Flor, Àfrica Ramírez, Carme Pinyana, Amparo Jesús-Maria Romero, Maite Simón, Manel Romero, Rafael Domínguez, Cándido Polo i una nodrida representació de la comunitat universitària amb Pedro Ruiz, Pau Viciano, M. Jesús Garcia Mateu, Juli Peretó, Josep Lluís Barona, Maria Conca, Josep Guia, Carme Manuel, Mateu Rodrigo, Josepa Cortés, Jordi Sanchis i un llarg etcètera. Fins i tot, a la llibreria assistiren unes joves lectores, les germanes Joana i Júlia Guia Ferre, que hi deixaren un testimoni plàstic com a obsequi per aquesta commemoració.

Dibuix de Joana Guia

Teresa Ferrer, directora de PUV des del 2020, va tindre paraules d'agraïment a totes les persones que d'alguna manera han contribuït al bon funcionament de La Llibreria. Així mateix, va destacar la tasca dels llibreters i de tota la plantilla de PUV, que fan possible que la producció editorial universitària tinga una projecció en la comunitat acadèmica i en la societat valenciana.

Per la seua banda, Antoni Furió, director de PUV entre els anys 1997 i 2010, i un dels impulsors de La Llibreria, recordà com va sorgir la idea de la Llibreria i va fer un repàs de com es va posar en marxa el projecte. Furió va explicar que la idea li va sorgir quan, com a director de PUV i president de l'AEUE (actualment, UNE), va tindre l'oportunitat de visitar una sèrie d'editorials universitàries nord-americanes, com ara les de Chicago, Los Angeles o Nova York. «Vaig comprovar que als Estats Units les editorials universitàries tenien llibreria pròpia i vaig pensar que aquell model es podria implantar a València» . «Era una necessitat inajornable», un repte, per tal que les editorials i les publicacions universitàries deixaren de ser «clandestinitats universitàries» i ocuparen l'espai que es mereixien ultrapassant els *murs* de l'acadèmia i fent-se visibles a peu de carrer. I amb satisfacció, podem dir que l'objectiu s'ha acomplir amb escreix.

Per la seua banda, Antoni Furió, director de PUV entre els anys 1997 i 2010, i un dels impulsors de La Llibreria, recordà com va sorgir la idea de la Llibreria i va fer un repàs de com es va posar en marxa el projecte. Furió va explicar que la idea li va sorgir quan, com a director de PUV i president de l'AEUE (actualment, UNE), va tindre l'oportunitat de visitar una sèrie d'editorials universitàries nord-americanes, com ara les de Chicago, Los Angeles o Nova York. «Vaig comprovar que als Estats Units les editorials universitàries tenien llibreria pròpia i vaig pensar que aquell model es podria implantar a València» . Era una necessitat inajornable, un repte, per tal que les editorials i les publicacions universitàries deixaren de ser «clandestinitats universitàries» i ocuparen l'espai que es mereixien ultrapassant els *murs* de l'acadèmia i fent-

se visibles a peu de carrer. I amb satisfacció, podem dir que l'objectiu s'ha acomplit amb escreix.

La llibreria, al capdavant de la qual han estat durant aquests vint anys Javier Crespo i Ana Poves, – «...ells són la loteria que ens va tocar quan aquesta aventura va nàixer», deia Maite Simón– és una finestra i una porta obertes a la societat valenciana. Enclavada en el campus de la Universitat de València, en la cruïlla entre els carrers d'Arts Gràfiques i de Doctor Moliner, ben a prop de l'avinguda de Blasco Ibàñez, ofereix una oferta ben àmplia de llibres universitaris; de la mateixa Universitat de València, però també de totes les universitats de l'Estat i, més encara, perquè també n'hi ha d'universitats internacionals. Només entrar-hi es pot comprovar com de plens estan els prestatges, fins al sostre de novetats i títols de fons. Per això, Antoni Furió, en la seua intervenció, va explicar que la seua idea era d'ampliar-ne la superfície fins a ocupar tota la planta baixa, al rerefons de la qual, en definició o línia contínua a la Llibreria, hi ha encara l'editorial de PUV. «La idea és que la Llibreria ocupara tota la planta baixa i que l'editorial pujara a la primera planta. Als Estats Units, em vaig trobar llibreries universitàries que ocupaven

un espai deu vegades més gran que el que té la Llibreria de la Universitat de València». I va reblar el clau de la seua intervenció afegint-hi que, d'ací a vint anys, potser es podria acomplir la seua idea inicial d'ampliació de la Llibreria, tot i que una part considerable dels que hi érem a la celebració (ho va dir amb la ironia mordaç que el caracteritza) «ja no hi serem», i va fer un somriure entre sarcàstic i resignat.

La Llibreria de la Universitat de València es va inaugurar en desembre del 2003. Durant aquestes dues dècades ha consolidat una clientela no només universitària, formada pel professorat i l'alumnat de la universitat mateixa, sinó que ha aconseguit també fer-se visible de cara a la ciutat de València i a la societat valenciana en general. Ha estat capdavantera com a llibreria universitària a tot l'Estat amb un tipus de llibre no necessàriament comercial però que té el seu públic. S'hi organitzen presentacions i diverses iniciatives promocionals, també mitjançant l'acurada presentació dels aparadors, que intenten mostrar la pluralitat del fons editorial que s'hi comercialitza. No només s'hi exposen llibres, a les vitrines que miren al carrer, sinó que, del carrer estant, s'hi veuen també els noms dels editors responsables i les col·leccions del segell PUV, un dels més prestigiosos del país. De vegades, s'han fet retrats dels autors, editors i directors de col·lecció en cartó ploma per

tal d'atreure el públic, una iniciativa si més no cridanera que ha llevat la pàtina de pols que ben sovint hom atribueix, de manera injusta, al llibre acadèmic.

Els atemptats que ha patit la llibreria, en forma de pintades barroeres per part de petits grupuscles eixelebrats de caràcter feixista i/o secessionista, han quedat en una anècdota insignificant –però significativa, perquè demostra que els llibres encara poden exercir una influència en la societat. Per descomptat, no han pogut entrebancar una iniciativa d'èxit que va arribar d'esquitllentes a la ciutat per quedar-s'hi. Com va dir en una ocasió Javier Crespo, responsable de La llibreria de la Universitat de València, «La ciutat coneix la Llibreria de la Universitat de València. És de veres que els últims anys hem notat una davallada en les vendes provocada per la irrupció del llibre electrònic i els canvis d'hàbits lectors. Però no ha estat una davallada traumàtica, sinó un petit retrocés. Perquè ara també venem llibres electrònics!» El llibre continua sent aquell artefacte insubstituïble de què parlava Umberto Eco. Un invent meravellós que Gutenberg ens va llegar una mica per atzar i que ha democratitzat la lectura, la cultura i l'educació de les persones. I per molts anys!